

Pátek jsme se všichni sešli, neobvykle, za Billou, kde na nás a další kamarády ze skupiny PS Kamarád čekal autobus. Byl sice menší, než bychom si přáli, ale namáčkli jsme se dovnitř a vyjeli směrem Žďár nad Sázavou, do kempu Pilák. Po registraci jsme si vzali batůžky a vyrazili na místo určené přímo pro nás. To jsme nemohli bohužel najít, každý nás posílal někam jinam, tak jsme dali na rady většiny a usídlili se v rohu louky. Postavili jsme stany, připravili spací věci a uskutečnili první terénní průzkumy (kam na záchod, kam na jídlo, ...). Večer jsme se všichni, ze všech oddílů, sešli na zahajovací akci, kde nás Pimpa přivítala. Slavnostně jsme zapálili hranici, celý amfiteátr se rozezněl kytarami a zpěvem a my jsme se postupně s přibývajícím nocí ubírali do spacáčků. Ráno po probuzení jsme zjistili, že přes noc klesla teplota dokonce až na -2.2°C . Hned brzy nás čekala snídaně, už v 7. Po snídani jsme se rozdělili do šesti minidružinek, 1-2 děti a k nim vždy jeden budoucí instruktor. Organizovaný program nás čekal až v 11, tak jsme si každý užil volný čas po svém, někteří ještě chvíli odpočívali, jiní šli hrát fotbal, povzbuzovat nebo se družít s dalšími pionýry ze všech koutů republiky, vedoucí si půjčili koloběžky, aby nám celý den stačili a měli stále všechny družiníky pod dohledem. Již zmíněný program byl „bubnovací tyče“, čímž se rozumí plastové rourky o různých délkách, kterými jsme do rytmu písni ťukali do ruky, nohy nebo kdekoli jinde po těle. Následoval oběd a hned vzápětí jsme se oblékali do plaveckých vest, protože nás čekal závod na dračích lodích. Koordinace nám chvíli trvala, ale pak už jsme po jezeře jezdili rychle jak draci. Dokonce jsme 2x za sebou vyhráli závod s cizáckou lodí. Jako další stanoviště jsme šli na „virtuální“ hry, kdy jsme hry, které normálně hrajeme jen na počítači, hráli doopravdy, byly to bojovky na život a na smrt s meči i míčky a samozřejmě i štíty na obranu. Po dohrání jsme, aby toho nebylo málo, zavítali na paintball, kde jsme ve vytyčeném území běhali, schovávali se a sem tam někdo koupil růžovou kuličku do ruky, nohy, nebo dokonce i do helmy. Hráli jsme až do úplného vyčerpání sebe i zásobníků, což nastalo víceméně ve stejnou chvíli. Kdo chtěl, šel si poté ještě vyrobit vlastní tužku, tedy spíše vyzdobit různými korálky či gumovými zvířátky. Po tomto vyčerpávajícím programu jsme s radostí snědli večeri a těšili se na večer. Byl pro nás nachystaný koncert skupiny S.U.E. – Svitavy Ukulele Ensemble, u kterého jsme si zazpívali z plných plic a taky pořádně zatančili. Když už jsme měli hudby plné uši, odebrali jsme se do stanu, kde po krátkém štěbetání na dobrou noc zavládl úplný klid. Ráno po probuzení, hygieně a snídani jsme zabalili všechny věci, složili stany a znovu jsme šli do amfiteátru, tentokrát už na ukončení. Bylo pro nás připravené překvapení v podobě maskota psa. Který si ihned získal pozornost všech. Byl by hřích se s ním aspoň nevyfotit, tak jsme si na něj také vystáli frontu. Dostali jsme řízky na cestu, rozloučili se s novými kamarády, naskákali zpět do autobusu, který nás dovezl zase do Jihlavy a hurá za maminkami a tatínky domů.

Zase někdy příště, ahóje.

Terka